

ind under Fattigvæsenet, eller i Grunden Moderens Kommune, og samtidig fritager man i Grunden Barnefaderen fuldstændig for at yde Bidrag. Det bliver altsaa Moderens Kommune, der faar hele Forsørgelsesbyrden lagt over paa sig, medens Faderens Kommune bliver fritagen, og Faderen selv derigennem ogsaa fritagen. Jeg synes næsten, at det er en Opfordring til at indlade sig i Forhold til Kvinder, der have Børn i Forvejen, for saa staa de selv frit, og det bliver Moderens Kommune, der maa betale det hele. Jeg finder, at dette er en meget uheldig Bestemmelse i Loven, og jeg finder, at den ikke rammer, hvor den bør ramme.

Jeg skal saa omtale Ændringsforslag Nr. 16 til § 10, som angaar Tilsynet med Plejebørnene. Jeg beklager meget, at Flertallet vil tage denne Bestemmelse bort. Jeg skal villig indrømme, at det fra Flertallets Side vistnok er sket ud fra en human Betragtning, idet man har ment, at man ikke burde tilføje disse Mødre den unødvendige Krænkelse, som det vilde være at skulle melde sig for at komme ind under Plejetilsyn, men jeg kan paa den anden Side ikke indse andet, end at Hensynet til Børnene maa komme i første Linie, og at Hensynet til Mødrene maa vige noget til Side. For øvrigt er det at faa et Barn jo ikke noget, som er en rent privat Sag. Naar en Kvinde føder et Barn under disse Forhold, vide vi jo alle, hvorledes det hele gaar. Jordmoderen skal give Meddelelse til Præsten, der saa skal give Meddelelse til Fattigvæsenet, der hos Moderen skal skaffe sig Underretning om, i hvilken Forsørgelseskommune hun hører hjemme, og hvor hun har opholdt sig 10 Maaneders Dagen før Fødselen. Hele denne Historie, som kan være ubehagelig og krænkende for en Kvinde, maa hun frem med. Der skal gøres Rede for hele det Forhold. Og hvorfor? Det er af Hensyn til Kommunerne, man skal have alle disse Oplysninger skaffede til Veje, og at Moderen skal aflægge Regnskab. Men her, hvor det drejer sig om Hensynet til Børnene, mener man, at man bør lade Hensynet til Moderen være det vigtigste. Jeg kan ikke indse Rigtigheden af at lade dette Hensyn faa overvejende Indflydelse paa, hvorledes det kan gaa Børnene.

Der er en Forening her i Byen, der hedder „Foreningen til Hjælp for ulykkeligt stillede Mødre og Børn“. Efter denne Forenings Opgave kan man ikke være i Tvivl om, at den bestaar af Folk, som

have virkelig Hjerte for disse ulykkeligt stillede Kvinder. Denne Forening har Forstaaelse af, hvilken Betydning Plejetilsynet har for Børnene, og den oplyser, at for Københavns Vedkommende kommer kun 300 af de 2,800 Børn, der aarlig fødes udenfor Ægteskab, ind under Plejetilsyn, hvorimod der aarlig fødes halvtredie Tusinde, uden at der er mindste Tilsyn med, hvorledes deres Hjem og Liv forme sig. Den ærede Ordfører henviste ganske vist til Værgeraadene, at vi i Værgeraadsinstitutionen skulde have Garanti for, at disse Børn ikke kom til at leve under daarlige Kaar. Men Værgeraadene ere nu en Gang ikke alvidende, Værgeraadene kende ikke alle disse Børns Hjem, og Værgeraadene blive ikke tilkaldte eller faa nogen Oplysning i Hænde, før der er noget galt ved Hjemmene, før Børnene allerede ere misrøgtede eller vanrøgtede og muligvis have faaet paaført en Skade, de kunne komme til at lide for hele Livet igennem. Af Hensyn til de Tusinder af Børn, det her drejer sig om, vil jeg meget anbefale at stemme mod Flertallets Forslag om, at Bestemmelsen om Plejetilsynet gaar ud af Loven.

Derimod kan jeg kun udtale min store Glæde over Udvalgets Ændringsforslag til § 8, hvorved Bidragene fra Kommunerne normeres til $\frac{3}{5}$. Der er ingen Tvivl om, at netop de Børn, Kommunerne skulle bidrage til, ere de allermost trængende, og overfor dem vil den Bestemmelse ubetinget komme til at virke overordentlig heldigt. Jeg er klar over, at Bestemmelsen betyder en ikke uvæsentlig Forøgelse af Kommunernes Udgifter, som jeg kunde ønske den forskaanet for ved at lægge Forøgelsen over paa Statens Skuldre. Jeg stillede ogsaa Ændringsforslag i saa Henseende i Udvalget, men da det ikke lykkedes mig at samle Spor af Tilslutning, tog jeg det tilbage. Jeg mener imidlertid fremdeles, at det ikke var urimeligt, om Staten kom til at udrede en Part af disse Udgifter, idet den er lige saa interesseret som Kommunerne i, at Børnene faa en saa god Opfostring som muligt, en Uddannelse, der kan gøre dem til gode Statsborgere i Stedet for som nu, desværre, at saa mange af dem synke ned i Dybet.

Hermed skal jeg anbefale det af mig stillede Underændringsforslag til Ændringsforslaget til § 1 om, at Fædrene ikke skulde fritages for at svare forøget Bidrag, naar det er nødvendigt, til deres Børn, fordi Moderen muligvis har et Barn mere. Lige-